[29]

Ч. 134. Субота 26 (19) червня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Мадяри і Хорвати. — Положене в Росиї.

Саме в хвили, коли мадярске правительство уважало свою силу найбільшою, зрілою до повного розділу з сестричною монархією і дужою до борби з Короною, в тій іменно хвили оно мусіло пересьвідчити ся, що ті основи, на яких оперто ту силу, збудовані штучною аґітацією і шовіністичним криком, суть крихкі, непевні і ждуть тілько нагоди, щоби усунути ся зовсім. Провідники коаліциї зробили ту похибку, що уважали послідну побіду при виборах за апробату своєї проґрами з р. 1848 через більшість населення, тоді як то була лише реакция против адміністрацийних надужить кабінету бар. Феввария. Нині майже всі політики мадярскі переконались наглядно, що борба з Короною в формі, яку їй надано, була хибна і сеї проби своєї сили угорский сойм не повинен був піднимати, бо остаточним вислідом єї єсть сотворене собі з недавних союзників, Хорватів, завзятих і сильних ворогів. — Хорватам розходить ся в засаді о осягнене того, до чого прут Мадяри супротив Австриї, т. є. о хорватску самостійність супротив Угорщини. Однако притоку до теперішного спору дала зелізнича справа, яка вже від довшого часу єсть каменем незгоди. Хорвати жадають іменно заведеня хорватскої мови на краєвих зелізницях, а Мадяри упирають ся при тім, що анї на зелізниці, анї у войсковости они не обіцяли Хорватам нїяких уступок, коли умавляли ся з ними о поміч против Австриї в борбі о такіж права для мадярскої мови. На те Хорвати розпочали обструкцию. З разу почала мадярска дисциплїнарна комісия виключати обструкционістів на кількананцять засідань, однак сам президент Юст признав, що се єсть нарушенем посольскої незайманости. Потім хотїли мадярскі посли брутально вицерти Хорватів з сойму, як то зробили були з Румунами однако, перемогли ті забаганки з огляду на далекосяглі наслідки, які могло би потягнути таке поведене супротив сильних Хорватів. Вкінци правительство заапелювало до хорватского бана Пеятевича, щоби він вговорив хорватских послів відступити від обструкциї, але й то нічого не помогло. Хорвати від обструкциї не відступили, а Пеячевич подав ся до димісиї. Наступить тепер зміна в заряді Хорватиї, однако певно, що в полїтичнім взглядї зміни не буде і Мадяри мусять своїх недавних союзників зачислити до постійних, сильних і завзятих противників, які мадярскій експанзивности зуміють поставити сильну запору.

Хорватскі посли ведуть в угорскім соймі дальшу обструкцию против предложених зелїзничих законопроєктів вимагаючи повних прав для своєї мови. В тій справі інтервенював вже й бан Хорватиї Пеячевич, але не осягнув нїяких успіхів. В виду того заявив він президентови міністрів др. Векерльому, що свою гідність складає. Зараз після того відбула ся в тій справі міністерска нарада, на якій димісию Пеячевича принято до відома і порішено пропозициї, що до єго наслідника, яким став віцепрезидент септемвірильної палати в Загребі Александер Ракочдай.

Міжнародне социялїстичне бюро в Бруксели видало зазив до социялістів всїх країв, щоби они протестували против розвязаня думи. Почин до сего дали социялїстичні посли Австриї, а в слїд за тим підуть социялїстичні депутовані Франциї і Анґлиї. В самій Росиї панує на цїлій лїниї пригноблене і бодай хвилева зневіра в успіх насильної розправи з урядом. Манїфест з зазивом до революциї видали тілько социялїсти-революціонери і трудовики. За то петербурскі социяльні-демократи зреклися думки уладити ґенеральний страйк, добачуючи, що нема виглядів на єго удачу. Як небудь оно відрадне, що уряд не буде мати

Дивна перепона женитьби.

(З мадярского — Ю. Людошія).

Хто перечитає то оповідане, той імовірно подумає, що оно дивне, незвичайне, може навіть дуже глупе і шалене. Але хоч би він і як строго висловлював ся, я годжу ся з ним. Бо то, що я тут списав дійстно неймовірне. Але маю на те дуже важне оправдане. Ті події, котрі, можлива річ, можна би уважати доказами людскої глупоти, дійстно збули ся. І то саме в найновійшім часї. Місцем, де то стало ся, єсть столичне і резиденцийне місто Відень, місцевість, де вже нераз дещо лучило ся, але рідко щось так дивного. Люди о тім говорять. Всюди питають ся, чому „він“ не взяв єї, чому „она“ не хоче єго. „Він“ єсть молодим, ученим, лікарем, з надією на сьвітлу будучність. „Она“ єсть одною з найкрасших і наймилійших дівчать в місті. Обоє люблять ся. Але що з того? Єсть одна перепона до вінчаня в своїм роді дійстно нечувана. Оповідали й мені о тім. А я не роблю нічого иншого лише переповідаю дальше другим те, що менї сказали.

Правда, я знаю, то не конче добре, коли хтось, що забирає ся щось оповідати, розпочинає заявою, що він не оповідає нічого видуманого. Бо властиво повинен він видумувати. Держати ся лише правдивих подій потребує історик і розсЛїдник. Писатель, що хоче оповідати, не повинен їх наслідувати. Коли єму здаєть ся, що дуже добре робить, коли оповідає власні або чужі пригоди з житя, то властиво признає ся, що єму найлїпше з того, що він подає, не прийшло на гадку. І так виключає він то, що єго повісти могло би надати вартість і значінє. Але я не журю ся тими всїми сумнївами. Бо менї розходить ся о те, аби не убирати ся в чуже пірє. Не хочу, аби говорено, що неймовірне і дивачне, а навіть несмачне в оповіданю видумав я. А також, як гадано і то не без значіня, щоби показати, що на сьвіті діють ся деколи дивнійші і більше чудацкі річи, ніж могли би то присниги ся і найбуйнїйшій уяві.

„ „ „

Кождий чоловік, що зачисляє себе до лїпшого товариства, знає, що пан Ґрайнер фон Ґрайнбурґ (яко фірма Йоган Ґрайнбурґ і Спка) єсть комерцийним радником. Він одержав той титул доперва перед двома лїтами, зараз по тім, як признано загально, що він положив великі заслуги коло нафти. Може бути, що суть люди, котрі завидують єму єго відзначеня і єго ордерів. Ті люди натякають на ріжні річи. Але всї мусять признати, що пан Ґрайнер своїдостоїньства лучить з рідким тактом. Хто єго здалека бачить, добре з далека, так що єго хитро-купецких черт лиця добре не видко, той мів би єго легко взяти за якого фельдмаршалка в цивільнім одїню так гордо і прямо держить ся пан радник комерцийний, так поважно видає ся єго білий вус, підкручений на обох кінцях до гори, так по лицарску сьвітить в дїрці сурдута якась екзотична розета.

Перед кількома днями стояв в своїм кабінеті при вікнї, бездоганно одітий і ждав. Нервовим рухом руки притискав на голові свою білу перуку, котра має означати, що він посивів в честній праці. Відтак почав нетерпеливо бубнити пальцями о шибу. Він не любив ждати. Волів, аби на него ждали. Чим скорші ставали ударп о гладку шибу, тим більше він дивував ся, що той молодий лікар Брайтшверт все ще не приходив. Ну... отже він не спішив ся. Було то нетактовно, але не глупо.

Бо лїкар заповів свої відвидини письменно. О четвертій годинї, перед викладом — писав він — буде мати честь представити ся, аби полагодити одну справу, яка дуже лежить єму на серци. На серци! Чи можна було ще сумнївати ся, о що молодому чоловікови розходило ся? Атже то ясне: прийде і буде просити о руку Ґерди. Остаточно! Бо пан комерцийний радник має крім хорошої найстаршої, ще кілька дочок. То товар, який не держить ся і якого добрий купець як найскорше позбуває ся. До тогож Брайтшверт з доброї родини. Отець, мати і одинска сестра вже були померли. Він же сам богатий наслїдник і не потребує оглядати ся на практику. Очивидно пан радник вже звідував ся про него. І нехай би питав хто кілько хотїв, всї єму скажуть, що Брайтшверт єсть одним з найвнгонадійніших хірурґів. То хлопець, що колись стане професором університету. Тому то ті залицяня в сути річи проста формальність. Руку дївчини віддає ся, заки ще о неї попросить ся. Одним словом: то добрий інтерес, як пан комерцияльний радник любить. Лиш одно бажане напов-

нагоди до нового безмірного знущаня над народом, все таки то рівнозначне з ослабленем революцийного настрою знесилених мас російского населеня. Петербурскі а слідом за тим і московскі социял-демократи зрікшись думки аранжованя ґенерального страйку, не думають рівночасно про те, щоби хапати ся тактики бойкоту думи, але приготовляють ся до третої кампаниї виборчої, яка в виду нової виборчої ординациї буде мабуть для селян і робітників в своїх наслідках незвичайно невідрадна. Надходячі вибори зарисовують рівночасно нові партийні відносини. На найбільші успіхи при третих виборах числять октябристи, та клопіт в тім, що серед них нема майже зовсім способних людий. В виду того мають они відступити із сподіваних 300 мандатів 50 — 60 правим кадетам. Для правиці кадетів се дуже приманчиве, тож в її нїдрі що раз виразнїйше чути голоси про остре відмежованє від лївиці, що пропаґує особливо відомий П. Струве. Праві кадети задумують покинути свою партию а приступити до октябристів. Се мабуть довершить ся вже незабаром. Поки що радить кадетска конференция в Теріоках і між иншим рішила видати меморіял з осудом тих партий, що вдоволені з державного замаху, довершеного дня 16 с. м. — Після інформаций „Товаріща“ порішила ще кадетска конференция взяти найгорячійший удїл у виборах до третої думи, а кампанію виборчу вести самостійно, не входячи в ніякі уклади, бо они тілько скріпили би земскі елементи в будучій думі, як сего бажає собі нове виборче право. Сею резолюциєю кадети як партия відгродили ся від октябристів, але не запобігли тому, щоби праві кадети замість входити в якінебудь порозуміня з октябристами, не перейшли прямо в їх табор. Припускати се каже особливо те, що як раз Петро Струве на кадетскій конференциї не явив ся — як небудь оно буде, кадетска партия стоїть на зворотній точці. Іти далі шляхом — опортунїзму годі, бо думка хоронити думу через умірковане поведенє по розвязаню другої думи — збанкрутувала. Тож не даром взиває „Рѣчь“ кадетских провідників, щоби они станули на шлях боєвий, коли не хочуть довести своєї партиї до руїни крайної. Офіцияльний орґан кадетів „Рѣчь“ робить в сій-же справі такі уваги: „Без огляду на те чи в Росиї є конституция, чи її нема, не улягає сумнївови, що в ній є конституціоналісти. Зміна виборчої ординациї не приносить кадетам остаточного погрому, по якім лишила би ся тілько одна ліквідация, але єсть епізодом, по якім мусить слідувати та сама боротьба, яку партия вела перед ним. В хвили оголошеня жовтневого манїфесту кадетске сторонництво підчеркнуло на своїм конститууючім в'їздї недостачу ґвараитий того манїфесту і виказало єдину правильну дорогу до їхнього осягненя. На свій удїл в парляментарній праци задивлювала ся партия як на один із засобів добутя тих ґваранций, але зовсім не як на остаточну цїль. Дякуючи тому стала ся для кадетів парляментарна праця цїлию головною, але не єдиною. Тих самих принципів будуть кадети придержувати ся і на будуче, бо они готові на все, що може принести новий зворот у рідній історії“. — Коли, як видно, кадети приготовляють свою публику на евентуальну проґраму, то октябристи відбувають в Москві ґенеральну пробу перед виступом в третій думі. Маємо тут на думці московский з'їзд земців, який по розвязаню другої думи прибрав видимо політичний характер. І цар і Столипин обмінюють ся з земцями депешами з висловами своїх думок про будучу політику Росиї, а між земцями єсть супротив 40 крайних реакціонерів і 30 кадетів і мирнообновленців 80 октябристів, так що они надають тон цілому з'їздови. Голова з'їзду Родянко уважаєть ся загально кандидатом на спадщину по Муромцеві і Головинї. З огляду на будучу свою ролю уважали октябристи за відповідне виступити в дечім крайнїйше як доси. Комітет орґанїзацийний з'їзд, а складає ся він з дворяньских дїдичів, предложив з'їздови м. и. проєкт, щоби активним виборчим правом на земскі з'їзди наділити також жінки, та щоби значно розширити виборче право селяньского населеня. Октябристи не забули однако зробити уступку і урядови, висуваючи домаганє зарядження против р-волюциї. Против сего виступило 22 земців, заявляючи, що они вправдї осуджують анархію і акти насиля, але хотять стояти на боцї від політичної аґітациї. По виходї тих опозиціоністів приймив з'їзд всїма голосами против двох резолюцию, запроєктовану бюром з'їзду, яка вправдї стверджує потребу реформи, але жадає енерґічних заряджень против анархії і революцийних актів насиля, які спинюють нормальний хід державного житя та творять головну перепону здійстненя реформ.

не груди щасливого вітця. Він дуже бувби рад, щоби будучий зять схотїв коротко говорити. Бо Ґрайнер має саме важні справи в справі картелю. О пятій годинї мають розпочати ся наради в канцеляриї адвоката дра Цінка. А той Цінк був би добрий для другої, Гермини...

В тій хвили отвирають ся двері сальону. Входить служачий. Торжественно приступає до комерцияльного радника. В руцї держить срібну тацу. Ґрайнер глядить на него холодно і поважно. Але він о мало що не скочив до Йогана і не вирвав єму карти з руки. Тількож положенє приказувало повагу... Він взяв візитову карту, кинув її не глядячи навіть на назвище, на стіл і сказав тихо і рішучо:

— Просити!

* * *

Брайтшверт не належав до людий, котрі на перший погляд притягають до себе. На присадковатій, грубій стати умістила природа вузку подовгасту голову. Ґрайнер усьміхнув ся на его вид і попросив сїдати. При тім подумав, як то однако дивно, що Ґерда залюбила ся саме в тім чоловіцї. Бо єму самому видав ся Брайтшверт цілком не хорошим. Мій Боже, чоловік, що ще не має трицятьох літ, а вже носить очицї, сьвітить лисиною, клипає нервово і утомлено очима — нї, він нїколи не подобавсь би єму, коли би на своє нещастє мав прийти на сьвіт дівчиною. Так, так, пан радник в тім віцї був инший.

— Пане комерцийний раднику! — почав Брайтшнайдер якимсь хрипким голосом. Але він сейчас перервав, бо завстидав ся, що зраджує своїм голосом зворушенє, яке ним заволоділо. По хвили відозвав ся спокійнїйше:

— Пане раднику — я мав честь пізнати в Абациї панну Ґерду...

— Знаю, пане професоре. Ви грали з нею в тенніс.

— Гм... часом.

— Дочка оповідала менї о тім... — І аби о скілько можна приспішити конець розмови, додав: — Бою ся, що ви зробили вражінє на дївчину.

Блїде лице Брайтшверта сильно почервонїло. Він нагле підняв ся з крісла. І дрожачим голосом промовив слова, яких пан Ґрайнер так бажав:

— Чувства, які викликала в менї ваша дочка, спонукують мене просити вас о її руку.

Навіть не відповідаючи на те, Ґрайнер розкрив рамена і відозвав ся зворушеним голосом:

— Любий зятю! Щиро вас витаю!

Очивидно комерцияльний радник надіяв ся, що Брайтшверт кине ся сейчас на его груди, а він без дальшої розмови піде на свою конференцию з Цінком. Але жених не зраджував охоти до такого полагодженя справи.

— Дякую, пане раднику — дякую вам сердечно... Але...

— Але? — відозвав ся Ґрайнер здивований. І опустив руки.

— Так. Перед усім треба ще полагодити одну важну справу.

— Ах, так. Справдї! Ви гадаєте віно? — Ґрайнер всадив скорим рухом монокль в око і почав поважним, діловим тоном: — Моя дочка дістане...

Але Брайтшверт перебив єму скоро:

— Помиляєте ся, пане Ґрайнер! Условє, від якого я мушу зробити зависимим моє подружє з вашою дочкою не дотикає майна, лише здоровля моєї будучої жінки.

Піддобрений і рівночасно розвеселений Ґрайнер відповів:

— Пане професоре, атжеж Ґерда цілком здорова.

— То то іменно. Доки буде тревати такий стан, я не можу з нею женити ся.

— Дивна перепона до женитьби!

Брайтшверт заклопотав ся.

— Пане Ґрайнер, прошу вас, не подумайте про мене зле, коли я предложу вам просьбу, від котрої зависить ціле щастє мого житя. Мусите іменно знати, що мій отець помер на запаленє сліпої кишки...

— Гм...

— Моя мати упала жертвою тої самої недуги, а так само і моя сестра.

— Ах, отже побоюєте ся, що й ви могли би так само померти.

— О нї! Я велїв себе перед двома лїтами оперувати.

— Дуже обережно з вашої сторони.

— Тїшить мене, пане раднику, що так думаєте. Бо я мушу вам сказати, що нїколи не відважившь би просити о руку вашої дочки, коли би у мене була ще сліпа кишка.

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 28-го червня 1907.

— **Заупокійне богослуженє** за бл. п. Цїсаря Фердинанда відбуло ся нинї, яко в день смерти того Монарха у всїх церквах львівских і краю. В богослуженю взяла участь молодїж шкільна, вільна в той день від шкільної науки і представителї властий.

— **Ц. к. галицка Дирекция почт і телеґрафів.** Отворене ц. к. уряду почтового в Новосілцї костюковій. З днем 1-го липня 1907 увійде в житє ц. к. уряд почтовий в місцевости Новосілка костюкова (повіт Заліщики) зі звичайним кругом діланя і назвою Новосілка костюкова. Місцевий округ доручень нового уряду почтового становити буде ґромада і двірский обшар Новосілка костюкова, замісцевий же громада Винятинцї як також двірскі обшари Винятинцї і Голигради. Уряд почтовий в Новосілцї костюковій получений буде з почтовою сїтию за помочию істнуючої післанчої їзди Заліщики-Королївка коло Борщева.

Силою уповажненя ц. к. міністерства торговлї з дня 13 с. м. ч. 22.036 з р. 1907, запроваджує ся з днем 25-го с. м. телефонїчну реляцию межи Львовом і Берном моравским. Належитість за звичайну тримінутову розмову виносить 3 К, розмови сї однак будуть допустимі лише в годинах сталого руху, т. є. в часї межи годиною 4-тою по полудни а 10-тою перед полуднем.

— **Нова стация телеґрафу** буде відкрита з днем 29 червня с. р. в Брідках, львівского повіта, при тамошнім урядї почтовім.

— **Матуристи з 1877 р.** в руской ґімназиї у Львові уряджують з'їзд у Львові дня 10 липня: Збірка дня 9 липня о 8 год. вечер в „Народній Гостинници“. Зголошеня приймає Осип Каранович,

радник кр. суду в Станиславові і Іван Чехович, нотар в Николаєві н. Дн.

— Пристань коло могили Т. Шевченка. Фактичний власник того ґрунту, на якім поховано Т. Шевченка, п. В. П. Науменко, звернув ся до управи місцевих пароходних товариств з прошеньєм, щоби товариства сї зробили коло Шевченкової гори пристань. Як відомо, з ранної весни до пізної осени на могилу великого українського поета їздить богато прихильників его музи і всяких туристів. А що до Шевченкової могили з міста Канева буде не менше трох верст, то охочим побувати на могилї все доводить ся витерпіти не мало всяких пригод, поки они доберуть си туди по надзвичайно тяжкій дорозі від канївскої пароходної пристанї.

— Огнї. Дня 22 с. м. вечером вибух в закопі ч. 2 фірми Гекля в Бориславі на потоці огонь, котрий знищив вертничу вежу з приладами. Згорів також сусїдний закiп ч. 18, власність акцийного товариства. Шкода до 15.000 корон була на 10.000 обезпечена. В огни попарили ся вертник Казимир Ласко і его помічник Андр. Ямро.

— Стан засївів в Галичинї з початком червня с. р. представляв ся не дуже користно. У всхідній Галичинї удав ся досить добре ріпак. Пшениця озима в кількох повітах зла, впрочім переважно середна. Пшениця яра в двох повітах зла, в инших добра. Жито озиме зовсїм не дописало. Вже лїпше жито яре, котре лиш в однім заболотівскім єсть зле. Ячмінь переважно добрий, так само овес. Конюшина середно добра, лиш в двох повітах зла, де миши наробили шкоди. Картофлї і бураки середно добрі. Найлїпше удав ся хміль. Подібний стан засївів єсть і в західній Галичинї.

— В день загальних зборів „Руского Товариства педаґоґічного" відправить ся торжественна Лїтурґія о годинї 9 в церкви Преображеньскій. Співати буде мішаний гор читальнї товариства „Просьвіта" на Городецкім передмістю.

— Ювилейний концерт Руского Товариства педаґоґічного відбуде ся дня 29 с. м. в салї „Народного Дому" у Львові з отсею проґрамою: 1. Бортняньский: Концерт XXX. „Услиши Боже глас мой" мішаний хор Бурси (соля: Вп. п. Волошин, Козак, Хитрень, Юхнович). 2. Промова голови товариства. 3. а) Шевченко-Лисенко: „Молитва Козаків" (a moll), б) *** : Пісня вечірна (es dur), хор учениць Інститута сьв. Ольги (сольо п. М. Ващуківна). 4. Винницкий: „Variations brillantes" фортепян сольо п. О. Яцишинівна з Інститута сьв. Софії. 5. Ніщиньский: „Вечерницї" в супроводі фортепяну — хор виділової школи ім. Т. Шевченка. — Привіти Товариств. 6. Шевченко-Копко: Перебендя — декламация з хором і фортепяном. Хор жіночої семинарії. 7. а) Сарасате: Romanza Andaluza, б) Вінявский: Souvenir de Moskou, сольо скрипка Вп. п. Щедрович-Ганкевичева з фортепяном (п. Т. Шухевич). 8. Копко: „Де Сян пливе", сполучені хори жіночої семинарії і виділової школи ім. Шевченка. 9. Лавровский: „Сумно марно", хор мішаний Бурси. 10. Лисенко: „Молитва", сполучені хори жіночої семинарії і виділової школи ім. Шевченка. — Діріґенти: Вп. п. Я. Витошиньский, М. Волошин, Т. Мартинюк. — Початок точно о годинї 7 вечером. — Цїни місць: крісла I-рядні 3 кор., II-рядні 2 кор., партер 1 кор., (ученики 50 сот.), ґалерия 30 сот. — Білети продають: книгарня товариства ім. Шевченка, „Сокільский Базар", „Руска Бесїда", а в день концерту каса. — Ласкаві датки на товариство педаґоґічне з подякою приймає ся.

— Відділ товариства „Сїльский Господар" в Золочеві уряджує в недїлю 30 червня о 4 год. з полудня в читальнї „Просьвіти" в Скваряві поучаюче віче господарске. Реферувати будуть: Михайло Балтарович про орґанїзацию сїльских господарів в цїли взаїмної помочи і о. Тома Дуткевич з Цїшок про штучні навози. По рефератах дискусия на порушені питаня. На ті прилюдні збори запрошує ся всїх членів товариства як і нечленів господарів і господинь зі Скваряви і охрестности.

— Конкурс. Виділ Бурси учительскої в Тернополи прийме 60 питомців на рік шкільний 1907/8 під услівями: 1. Сини учителів будуть приняті за оплатою 22 К, а инші за 30 К місячно. 2. Вітцї, взглядно опікуни, мають зложити деклярацию в руки префекта при введеню питомцїв до Бурси, що обовязують ся платити з гори, найпізнїйше до 5-го кождого місяця визначену оплату. 3. До подання належить долучити сьвідоцтво шкільне і марку листову за 10 сотиків на відповідь. 4. Батьки, взглядно опікуни, мають зложити статутову вкладку річну 2 К і вписове 2 К з гори. 5. Одїнє, біле і постїль повинен мати питомець з собою, а ліжко дістане в Бурсї. 6. Реченець вношеня подань до 1. серпня 1907 р., а надсилати їх належить на руки префекта бурси, п. Романа Кестлїха, ц. к. професора ґімназиї в Тернополи.

— Нещастє з бальоном. На подвірє фільварку Фекетого, коло Гайду-Бесермені на Угорщинї упав оногди в ночи бальон. Сейчас збігла ся служба зі сьвітлом і оглядаючи бальон запалила ґаз. Наступив страшний вибух, від якого заняли ся будинки і згинуло троє людий разом з властителем фільварку. Пізнїйше виявило ся, що той бальон належав давнїйше до воздухоплавного відділу войскового у Відни. Коли він не надавав ся до їзди, передано его воздухоплавному відділови у Вешпрім на Угорщинї. Критичного дня мали зробити єму конець тим чином, що привязано его до довгої линви і пущено у воздух. Вояки мали так довго стріляти до него в цїли науки, поки его не подїравлять. Однако зірвав ся вихор і поніс бальон сьвітами до Бесерменї.

— Нещастна пригода. З Яворова пишуть нам: Дня 16 с. м. в часї фестину охотничої сторожи пожарної в Кракївци в громадскім лїсї стріляно між иншими з фльобертів до цїли. По скінченю стріляня вхопив ненабитий фльоберт Сам. Ґрунд, набив его і так неосторожно з ним поводив ся, що фльоберт вистрілив і убив на місци переходячого 12-лїтного хлопця Жигм. Вассерштайна.

— З Коломиї. Загальні збори філії руского товариства педаґоґічного в Коломиї відбудуть ся дня 29 н. ст. червня (в суботу) с. р, о годинї 3 по полудни в сали приватної семинарії в Народнім Домі (партер) з отсим порядком дневним: 1. Звіт уступаючого виділу: а) з дїяльности філії, б) з бурси педаґоґічної, в) з бурси селяньскої ім. о. Т. Войнаровского, г) з приватних курсів семинарийних. 3. Вибір нового виділу. 3. Справа будови дому для бурс. 4. Внесеня. — З огляду, що сего шкільного року на перших зборах в грудни явило ся мало членів, так що треба було збори відложити, просимо Вп. Членів о численну участь. Від Виділу філії руского товариства педаґоґічного в Коломиї. — *Михайло Рибачок*, голова. *Лев Гнатишак*, член виділу.

Телеґрами.

Відень 28 червня. Депутация квотова уконституовала ся вибираючи предсїдателем проф. Цигляржа, а заступником п. Абрагамовича.

Відень 28 червня. Вчера вечером перед будинком угорского міністерства демонстрували Хорвати против мін. Векерлього і нового бана Хорватиї.

Будапешт 28 червня. В Загребі ладять ся великі полїтичні демонстрациї з причини іменованя нового бана.

Петербург 28 червня. Конференция сторонництва кадетів в Фінляндиї вже покінчена. Постановлено з початком серпня с. р. скликати загальне віче сторонництва, окрім того ухвалено задержати дотеперішну проґраму.

Тифліс 28 червня. Як остаточно стверджено, при оногдашнім нападї зрабовано 341 тисячів рублів. Полїция увязнила візника, котрий від касиера банку. Убито двох вояків полїцийних. Число ранених обчисляють на звиж 50 осіб, в тім 4 козаків і 3 вояків полїцийних.

Париж 28 червня. На вчерашній радї кабінетній відчитано депешi префектів з полудневої Франциї, котрої доказують, що на Полудни запанувало значне втихомирене населеня.

Лїсбона 28 червня. Визначні приватні личности, давні і теперішні члени обох палат парляменту і професори унїверситету збирають ся на конґрес в справі ревізиї конституциї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).